

محبوبه اسلامی زاده ۱ ، پریا آذرافزا ۲

۱- عضو هیات علمی دانشگاه شهید باهنر کرمان ، ایران

Eslamizadeh.m@uk.ac.ir

۲- کارشناس مرمت بناهای تاریخی ، دانشگاه شهید باهنر کرمان ، ایران

p.azarafza@gmail.com

چکیده:

حفاظت و مرمت مصنوعات انسانی به جای مانده از گذشته های دور و نزدیک به واسطه ارزشها و قابلیت های مستتر در این آثار صورت میگیرد. آثاری که در محدوده معماری بومی میگذرد بیشتر از اینکه از ارزش های هنری و زیباشناختی برخوردار باشند دارای ارزش تاریخی اند. حفاظت ، مرمت و احیای این آثار که شاهدی برخواستها ، گرایشها و تواناییهای سازندگانشان میباشد زمینه ورود معنوی و عملکردی شان به زندگی معاصر را فراهم میکند. در این مقاله به اختصار برنامه ریزی طرح مرمت و احیا یکی از این ابنیه را ارائه میدهم. حمام کهن مکی آباد واقع در سیرجان استان کرمان از ابنیه عمومی روستایی است که در روند توسعه به شهر پیوسته و بسیاری از نمادهای اصیل و بومی خود را از دست داده است. مرمت و احیا بناهای باقیمانده علاوه بر ارج گذاری به ثروت های فرهنگی به توسعه پایدار منطقه نیز کمک شایانی خواهد کرد.

کلمات کلیدی : مرمت ، احیا ، معماری بومی، حمام تاریخی ، سیرجان